

“मीठे बच्चे – योग अग्नि समान हुन्छ, जसमा तिम्रो पाप जल्छ, आत्मा सतोप्रधान बन्छ । त्यसैले एक बाबाको यादमा (योगमा) रहने गर ।”

प्रश्न:- पुण्य आत्मा बन्ने बच्चाहरूले कुन कुराको धेरै ध्यान राख्नुपर्छ ?

उत्तर:- पैसा कसलाई दान दिने हो, यस कुरामा पूरा ध्यान राख्नु पर्छ । यदि कसैलाई पैसा दियो र उसले गएर मदिरा आदि पियो, नराम्रो कर्म गन्यो भने त्यसको पाप तिम्रीमाथि चढ्छ । तिम्रीले अब पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन । यहाँ त तिम्री पुण्य आत्मा बन्नु छ ।

गीत:- न वह हमसे जुदा होंगे...

ओम् शान्ति । यसलाई भनिन्छ यादको आगो । योग अग्नि अर्थात् यादको आगो । आगो अक्षर किन भनिएको हो ? किनकि यसमा पाप जल्छ । यो कुरा केवल तिम्री बच्चाले मात्र जान्दछौ- कसरी हामी तमोप्रधानबाट सतोप्रधान बन्छौ । सतोप्रधानको अर्थ नै हो पुण्य आत्मा र तमोप्रधानको अर्थ हो नै पाप आत्मा । भन्ने पनि गरिन्छ- यो धेरै पुण्य आत्मा हो, यो पाप आत्मा हो । यसबाट सिद्ध हुन्छ आत्मा नै सतोप्रधान बन्छ अनि पुनर्जन्म लिँदा-लिँदा तमोप्रधान बन्छ । त्यसैले तिनलाई पाप आत्मा भनिन्छ । त्यसैले आएर पावन बनाउनुहोस् भनेर पतित-पावन बाबालाई नै याद गर्छन् । पतित आत्मा कसले बनायो ? यो कसैलाई पनि थाहा छैन । तिम्रीले जान्दछौ- जब पावन आत्मा थिए तब त्यसलाई रामराज्य भनिन्थ्यो । अहिले पतित आत्माहरू छन् त्यसैले यसलाई रावण राज्य भनिन्छ । भारत नै पावन, भारत नै पतित बन्छ । बाबाले नै आएर पावन बनाउनुहुन्छ । अरू सबै आत्माहरू पावन बनेर शान्तिधाममा जान्छन् । अहिले हो दुःखधाम । यति सहज कुरा पनि बुद्धिमा बस्दैन । दिलैदेखि बुझ्यो भने मात्र सच्चा ब्राह्मण बन्दछन् । ब्राह्मण नबनी बाबाबाट वर्सा मिल्न सक्दैन ।

अहिले यो हो संगमयुगको यज्ञ । यज्ञका लागि त ब्राह्मण अवश्य चाहिन्छ । अहिले तिम्री ब्राह्मण बनेका छौ । जान्दछौ- मृत्युलोकको यो अन्तिम यज्ञ हो । मृत्युलोकमा नै यज्ञ हुन्छन् । अमरलोकमा त यज्ञ हुँदैनन् । भक्तहरूको बुद्धिमा यी कुरा बस्न सक्दैनन् । भक्ति बिल्कुलै अलग हो, ज्ञान अलग हो । मनुष्यले फेरि वेद-शास्त्रलाई नै ज्ञान सम्झन्छन् । यदि त्यसमा ज्ञान हुने भए त फेरि मनुष्य फर्केर जाने थिए । तर ड्रामा अनुसार फर्केर कोही पनि जाँदैन । बाबाले सम्झाउनुभएको छ- पहिलो नम्बरकालाई नै सतो, रजो, तमोमा आउनु छ भने अरूले फेरि केवल सतोको पार्ट खेलेर फर्केर कसरी जान सक्छन् ? उनीहरूलाई त फेरि तमोप्रधानमा आउनु नै छ, पार्ट खेल्नु नै छ । हरेक कलाकारको तागत आ-आफ्नो हुन्छ नि । ठूला-ठूला कलाकारहरू कति नाम चलेका हुन्छन् । सबैभन्दा मुख्य रचयिता, निर्देशक र मुख्य कलाकार को हुन् ? अहिले तिम्रीले जान्दछौ- परमपिता परमात्मा (गड फादर) हुनुहुन्छ मुख्य, अनि त्यसपछि जगत अम्बा, जगतपिता । जगतका मालिक, विश्वका मालिक बन्छन्, यिनको पार्ट अवश्य पनि उँचा छ । त्यसैले उनीहरूको प्रारब्ध पनि ठूलो छ । प्रारब्ध (तलब) दिनुहुन्छ बाबाले, जो सबैभन्दा उच्च हुनुहुन्छ । भन्नुहुन्छ- तिम्रीले मलाई यति मदत गर्दछौ भने तिम्रीलाई अवश्य पनि त्यत्ति नै तलब मिल्नेछ । कसैले कानुन पढाए भने भन्छन् नि, यति उच्च पद प्राप्त गराउँछु । त्यसैले यस पढाइमा बच्चाहरूले कति ध्यान दिनुपर्ला । गृहस्थमा पनि रहनु छ, कर्मयोग हो नि । गृहस्थ व्यवहारमा रहेर, सबै कुरा गर्दागर्दै बाबाद्वारा वर्सा पाउने पुरुषार्थ गर्न सक्छौ, यसमा कुनै मेहनत छैन । कामकाज गर्दागर्दै शिवबाबाको यादमा रहनु छ । ज्ञान त धेरै सहज छ । गायन पनि गर्छन्- हे पतित-पावन आउनुहोस्, आएर हामीलाई पावन बनाउनुहोस् । पावन दुनियाँमा त राजधानी हुन्छ । त्यसैले बाबाले त्यस राजधानीको पनि लायक बनाउनुहुन्छ ।

यस ज्ञानका मुख्य दुई विषय छन्- अल्फ र बे । स्वदर्शन चक्रधारी बनेर बाबालाई याद गन्यो भने तिम्री सदा स्वस्थ र सम्पन्न बन्दछौ । बाबा भन्नुहुन्छ- मलाई त्यहाँ परमधाममा याद गर । घरलाई पनि याद गर, मलाई याद गर्नाले तिम्री घर जानेछौ । स्वदर्शन चक्रधारी बन्नाले तिम्री चक्रवर्ती राजा बन्दछौ । यो कुरा बुद्धिमा राम्रोसँग रहनुपर्छ । यस समयमा त सबै तमोप्रधान छन् । सुखधाममा सुख, शान्ति, सम्पत्ति सबै मिल्दछ । त्यहाँ एक धर्म हुन्छ । अहिले त हेर घर-घरमा अशान्ति छ । विद्यार्थीहरूले हेर कति हंगामा गर्छन् । आफ्नो तातो रगत देखाउँछन् । यो हो तमोप्रधान दुनियाँ, सत्ययुग हो नयाँ दुनियाँ । बाबा संगममा आउनुभएको छ । महाभारत लडाईँ पनि संगमकै हो । अब यो दुनियाँ बदलिनेछ । बाबाले पनि भन्नुहुन्छ- म नयाँ दुनियाँको स्थापना गर्न संगममा आउँछु, यसैलाई संगमयुग भनिन्छ । पुरुषोत्तम महिना, पुरुषोत्तम संवत् पनि मनाउँछन् । तर यो पुरुषोत्तम संगमयुगको विषयमा कसैलाई थाहा छैन । संगममा नै बाबा आएर तिम्रीलाई हीरा जस्तो बनाउनुहुन्छ । फेरि त्यसमा पनि नम्बरवार त

हुन्छ नै । हीरा जस्तो राजा बन्छन्, बाँकी सुन जस्तो प्रजा बन्छन् । बच्चाले जन्म लियो अनि वर्साको हकदार बन्यो । अहिले तिमी पावन दुनियाँको हकदार बन्छौ । फेरि त्यसमा उच्च पद पाउनका लागि पुरुषार्थ गर्नुपर्छ । यस समयको तिम्रो पुरुषार्थ कल्प-कल्पको पुरुषार्थ हुन्छ । यसले कल्प-कल्प यस्तो पुरुषार्थ गर्नेछ भन्ने बुझिन्छ । त्यो भन्दा बढी पुरुषार्थ हुँदै हुँदैन । जन्म-जन्मान्तर, कल्प-कल्पान्तर ऊ प्रजामा नै आउनेछ । यो साहुकार प्रजामा दास-दासी बन्नेछ । नम्बरवार त हुन्छ नै । पढाइका आधारमा सबै थाहा हुन्छ । बाबाले तुरुन्तै बताउन सक्नुहुन्छ यस अवस्थामा भोलि तिम्रो शरीर छुट्यो भने के बन्नेछौ ? दिन-प्रतिदिन समय कम हुँदै जान्छ । यदि कसैले शरीर छोड्यो भने फेरि पढ्न सक्दैन । हो, केवल अलिकति बुद्धिमा आउनेछ । शिवबाबालाई याद गर्नेछन् । जसरी सानो बच्चालाई पनि तिमीले याद गरायौ भने शिवबाबा-शिवबाबा भनिरहन्छ । अनि उसलाई पनि केही मिल्न सक्छ । सानो बच्चा त महात्मा जस्तै हो, विकार के हो थाहै हुँदैन । जति बढ्दै जान्छ, विकारको असर पर्दै जान्छ, क्रोध हुन्छ, मोह हुन्छ... । अहिले तिमीलाई त सम्झाइन्छ— यस दुनियाँमा यी आँखाबाट जे कुरा पनि देख्छौ त्यसबाट ममत्व मिटाइदिनु छ । आत्माले जान्दछ— यो त सबै विनाश (कब्रदाखिल) हुनेछ । तमोप्रधान चिज छन् । मनुष्य मरेभने पुरानो चिज करनीघोरलाई दिन्छन् । बाबा त फेरि बेहदका करनीघोर हुनुहुन्छ, धोबी पनि हुनुहुन्छ । तिमीसँग के लिनुहुन्छ र के दिनुहुन्छ ? तिमीले जे जति थोरै धन पनि दिन्छौ त्यो त समाप्त हुनु नै छ । फेरि पनि बाबाले भन्नुहुन्छ— त्यो धन आफैँसँग राख । केवल यसबाट ममत्व मेटाइदेऊ । हिसाब-किताब बाबालाई दिइराख । अनि निर्देशन मिलिरहनेछ । तिम्रो यो कखपन जे छ, युनिभर्सिटीमा र हस्पिटलमा स्वास्थ्य र सम्पत्तिका लागि लगाइदिनुहुन्छ । हस्पिटल हुन्छ बिमारीका लागि, युनिभर्सिटी हुन्छ पढाउनका लागि । यो त कलेज र हस्पिटल दुवै सँगै छ । यसका लागि त केवल तीन पाइला पृथ्वी चाहिन्छ । ठिक छ, जोसँग अरू केही छैन केवल तीन पाइला जमिन देओस् । त्यसमा क्लास सञ्चालन होस् । तीन पाइला पृथ्वी, त्यो त केवल बस्ने ठाउँ भयो नि । आसन तीन पाइलाको नै हुन्छ । तीन पाइला पृथ्वीमा जो आए पनि राम्ररी बुझेर जानेछन् । कोही आयो, आसनमा बसायो अनि बाबाको परिचय दियो । ब्याजहरू पनि धेरै बनाइएका छन् सेवाका लागि, यो छ धेरै साधारण । चित्र पनि राम्रो छ, लिखत पनि पूरा छ । यसबाट तिमीले धेरै सेवा गर्नेछौ । दिन-प्रतिदिन जति आपत आइरहन्छन् मनुष्यलाई पनि त्यति वैराग्य आउनेछ र बाबालाई याद गर्न लाग्नेछन्— म आत्मा अविनाशी हुँ, आफ्नो अविनाशी बाबालाई याद गरौं । बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर्नु भन्ने तिम्रो जन्म-जन्मान्तरको पाप उत्रिनेछ । आफूलाई आत्मा सम्भेर बाबालाई पूरा प्यार गर्नुपर्छ । देह-अभिमानमा नआऊ । हो, बाहिरको प्यार बच्चा आदिमा राख । तर आत्माको सच्चा प्यार रूहानी बाबासँग होस् । उहाँको यादबाटै विकर्म विनाश हुनेछ । मित्र-सम्बन्धीहरू, बच्चा आदिलाई देखेर पनि बुद्धि बाबाको यादमा लट्किरहोस् । तिमी बच्चाहरू मानौं यादको फाँसीमा लट्किन्छौ । आत्माले आफ्नो पिता परमात्मालाई याद गर्नु छ । बुद्धि माथि लागि रहोस् । बाबाको घर पनि माथि हो नि । मूल वतन, सूक्ष्म वतन र यो हो स्थूल वतन । अब फेरि फर्केर जानु छ ।

अब तिम्रो यात्रा पूरा भयो । तिमी अब यात्राबाट फर्किरहेका छौ । त्यसैले आफ्नो घर कति प्यारो लाग्छ । त्यो हो बेहदको घर । फर्केर आफ्नो घर जानु छ । मनुष्यले भक्ति गर्छन्— घर जानका लागि, तर पूरा ज्ञान छैन भने घर जान सक्दैनन् । भगवान्का पासमा जानका लागि अथवा निर्वाणधाममा जानका लागि कति तीर्थ यात्रा आदि गर्छन्, कोसिस गर्छन् । संन्यासीहरूले केवल शान्तिको मार्ग मात्र बताउँछन् । सुखधामलाई त जान्दै जान्दैनन् । सुखधामको मार्ग केवल बाबाले मात्र बताउनुहुन्छ । पहिला अवश्य पनि निर्वाणधाम, वानप्रस्थमा जानुपर्छ जसलाई ब्रह्माण्ड पनि भन्दछन् । उनीहरूले फेरि ब्रह्मलाई ईश्वर सम्भेर बसेका छन् । हामी आत्मा बिन्दु हौं । हाम्रो निवास स्थान हो ब्रह्माण्ड । तिम्रो पनि पूजा हुन्छ नि । अब बिन्दुको पूजा के गर्ने ? जब पूजा गर्छन् तब शालिग्राम बनाएर एक-एक आत्मालाई पुज्दछन् । बिन्दुको पूजा कसरी हुन सक्छ— त्यसैले ठूला-ठूला बनाउँछन् । बाबाको पनि आफ्नो शरीर त छैन । यी कुरा अहिले तिमीले जान्दछौ । चित्रमा पनि कति ठूलो रूप देखाउनुपर्छ । बिन्दुलाई कसरी बुझ्न सक्छन् ? बनाउन त बनाउनुपर्छ तारा (स्टार) । धेरै माताहरूले यस्तो तिलक पनि लगाउँछन्, सेतो तयारी पनि पाइन्छ । आत्मा पनि सेतो हुन्छ नि, तारा जस्तै । यो पनि एक निशानी हो । भृकुटीको बीचमा आत्मा रहन्छ । बाँकी त अर्थ कसैलाई पनि थाहा छैन । यो कुरा बाबाले सम्झाउनुहुन्छ, यति सानो आत्मामा कति ज्ञान हुन्छ । यति बम आदि बनाइरहन्छन् । अचम्म छ, आत्मामा यति पार्ट भरिएको छ । यी अत्यन्तै गुप्त कुरा हुन् । यति सानो आत्माले शरीरबाट कति काम गर्छ । आत्मा अविनाशी छ, त्यसको पार्ट कहिल्यै विनाश हुँदैन, न कर्म परिवर्तन हुन्छ । अहिले

वृक्ष धेरै ठूलो भएको छ । सत्ययुगमा कति सानो वृक्ष हुन्छ । मीठो सानो वृक्षको अहिले कलमी लागिरहेको छ । तिमी पतित बनेका थियौ फेरि पावन बनिरहेका छौ । सानो आत्मामा कति पार्ट छ । प्रकृतिको लीला हो, अविनाशी पार्ट चलिरहन्छ । यो कहिल्यै बन्द हुँदैन, अविनाशी चिज हो, त्यसमा अविनाशी पार्ट भरिएको हुन्छ । यो आश्चर्य छ नि । बाबा सम्झाउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू, देही-अभिमानि बन । आफूलाई आत्मा सम्झेर बाबालाई याद गर, यसमा मेहनत छ, तिम्रो धेरै पार्ट छ । बाबाको त्यति पार्ट छैन, जति तिम्रो ।

बाबा भन्नुहुन्छ— तिमी स्वर्गमा सुखी बन्छौ अनि म विश्राममा बस्छु । मेरो कुनै पार्ट हुँदैन । यस समयमा यति सेवा गर्छु नि । यो ज्ञान यति अद्भुत छ, तिमी सिवाय अरु कसैले अलिकति पनि जान्दैनन् । बाबाको यादमा विना धारणा पनि हुँदैन । खानपिन आदिमा फरक पर्नाले पनि धारणामा फरक पर्छ, यसमा पवित्रता धेरै राम्रो हुनुपर्छ । बाबालाई याद गर्न धेरै सहज छ । बाबाको याद गर्नु छ, वर्सा प्राप्त गर्नु छ । त्यसैले बाबाले भन्नुभएको छ— तिमीले आफूसँग पनि चित्र राख । योगको र वर्साको चित्र बनायौ भने नशा रहनेछ । हामी ब्राह्मण नै देवता बनिरहेका छौ । फेरि हामी देवता नै क्षत्रिय बन्नेछौ । ब्राह्मण हुन् पुरुषोत्तम संगमयुगी । तिमी पुरुषोत्तम बन्छौ नि । मनुष्यलाई यो कुरा बुद्धिमा राख्नका लागि कति मेहनत गर्नुपर्छ । दिन-प्रतिदिन जति ज्ञान बुझ्दै जान्छौ उति खुशी पनि बढ्दै जानेछ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— बाबाले हाम्रो कल्याण गर्नुहुन्छ । कल्प-कल्प हाम्रो कला वृद्धि हुनेछ । यहाँ रहँदा शरीर निर्वाहका लागि पनि सबै कुरा गर्नुपर्छ । बुद्धिमा रहोस् हामीले शिवबाबाको भण्डाराबाट खान्छौ, शिवबाबाको याद गरिरह्यौ भने काल कण्टक सबै दूर हुनेछ । फेरि यो पुरानो शरीर छोडेर जानेछौ । बच्चाहरूले सम्झन्छन्— बाबाले केही पनि लिनुहुन्न । उहाँ त दाता हुनुहुन्छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मेरो श्रीमत्तमा चल । तिमीले पैसाको दान कसलाई गर्नु पर्छ, यस कुरामा पूरा ध्यान दिनु छ । यदि कसैलाई पैसा दियो र उसले गएर मदिरा पियो, नराम्रो कर्म गन्यो भने त्यसको पाप तिमी माथि पनि चढ्छ । पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नाले पाप आत्मा बनिन्छ । कति फरक छ । पाप आत्माले, पाप आत्मसँग लेन-देन गरेर पाप आत्मा बन्छन् । यहाँ त तिमीलाई पुण्य आत्मा बन्नु छ । त्यसैले पाप आत्माहरूसँग लेन-देन गर्नु छैन । बाबा भन्नुहुन्छ— कसैलाई पनि दुःख दिनु छैन, कसैमा मोह राख्नु छैन । बाबा पनि सेक्रिन बनेर आउनुहुन्छ । पुरानो कखपन लिनुहुन्छ, हेर कति ब्याज दिनुहुन्छ । धेरै बढी ब्याज मिल्छ । कति भोला हुनुहुन्छ, दुई मुठ्ठीको बदलामा महल दिनुहुन्छ । अच्छा ।

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको यादप्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) अब यात्रा पूरा भयो, वापस घर जानु छ त्यसैले यो पुरानो दुनियाँबाट वेहदको वैराग्य राखेर बुद्धियोग बाबाको यादमा माथितिरै लगाउनु छ ।
- २) संगमयुगमा बाबाले जुन यज्ञ रचना गर्नुभएको छ, यस यज्ञलाई सम्हाल गर्नका लागि सच्चा-सच्चा पवित्र ब्राह्मण बन्नु छ । काम-काज गर्दा बाबाको यादमा रहनु छ ।

वरदानः— वाह ड्रामा वाहको स्मृतिद्वारा अनेकौको सेवा गर्ने सदा प्रसन्न भव

यो ड्रामाको कुनै पनि दृश्य देख्दा वाह ड्रामा वाह को स्मृति रत्यो भने कहिल्यै पनि आत्तिने छैनौ किनकि ड्रामाको ज्ञान मिल्यो— वर्तमान समय कल्याणकारी युग हो, यसमा जुन दृश्य सामुन्ने आउँछ त्यसमा कल्याण भरिएको छ । वर्तमानमा कल्याण नदेखिए पनि भविष्यमा छिपेको कल्याण प्रत्यक्ष हुनेछ— त्यसैले वाह ड्रामाको स्मृतिद्वारा सदा प्रसन्न रहनेछौ, पुरुषार्थमा कहिल्यै पनि उदासी आउँदैन । स्वतः तिमीद्वारा अनेकको सेवा भइरहन्छ ।

स्लोगनः— शान्तिको शक्ति नै मनसा सेवाको सहज साधन हो । जहाँ शान्तिको शक्ति छ त्यहाँ सन्तुष्टता हुन्छ ।

अव्यक्त स्थितिको अनुभव गर्नको लागि विशेष होमवर्क :

- (१९) ब्राह्मणहरूको भाषा आपसमा अव्यक्त भावको हुनुपर्छ । कसैले गल्ती गरेको सुनेर संकल्पमा पनि न त स्वीकार गर्नु छ, न गराउनु छ । संगठनमा विशेष अव्यक्त अनुभवको आपसमा लेन-देन गर्नु छ ।